

Strážný Anděl

Každý den vyjde slunce a zapadnou hvězdy. V každém ročním období, za každého počasí, pro všechny bytosti. Pro všechny, bez rozdílů. Říká se, že každý máme anděla strážného, který na nás dává pozor a hlídá nás. Každý má na to jiný názor. 1. skupina, která věří, že strážní andělé dohlíží na každého z nás, a 2. skupina, která říká, že andělé strážní jsou jen pohádka pro děti. Paní Magda byla ve 2. skupině, ale osudová událost v jejím životě jí donutila změnit názor. Pojdme si povědět příběh Paní Magdy.

V malé vesničce, v Brňanech, bydlela staříčká 81 letá babička Magda Nováková. Každý ve vsi jí měl rád. Hlídala děti maminkám a tatínkům, pomáhala, kde mohla, a nikdy nenechala nikoho na holičkách.

Osudný den, 15. června 2018, v pátek, bylo vše, jako každý jiný běžný den. Vstala, šla nakoupit a vyzvedla děti, které hlídala rodičům po dobu, co byli v práci. K obědu udělala dětem drobenkovou polévku z kuřecího vývaru a králíka na česneku s bramborovou kaší (nebo jak říkali s oblibou děti – s brkaší), po obědě je dala spát a luštila křížovky. Ještě než si rodiče vyzvedli dítko, napekla jim všem perníčková zvířátka. Všechna dítko předala rodičům a šla si lehnout. Ale staříčká babička zapomněla vypnout troubu a v té troubě poslední várku perníčků.

Trouba s perníčky začala doutnat, a poté vzplanula. Zapálila kuchyňskou linku, ta zapálila záclony, záclony koberec. Plamen se šířil domem nenasytně jako Otesánek. Zapálil vše, co mu stálo v cestě. Všimli si toho sousedé a ihned zavolali na číslo pro hasiče – 150. Ubohá babička nevěděla, co se u ní v domě děje.

Do deseti minut byla jednotka na místě a začala hasit. Hasiči se prodírali skrze plameny ohořelým domem. Hlídky se rozdělily. 1. hlídka hasila přízemí a 2. hlídka šla hasit do druhého patra. Hlídka ve druhém patře postupovala opatrně a bezpečně, když v tu chvíli uslyšeli z ložnice kašel. A prodírali se skrze plameny ke dveřím ložnice.

Když byli u dveří ložnice, rozrazili je vši silou, aby se dostali k osobě uvnitř. Když byli dveře vyražené, hasiči uviděli staříčkou babičku v bezvědomí. Hasič neváhal ani vteřinu. Nasadil jí vyváděcí masku a odnesl do bezpečí. Venku jí předal do péče záchranářů. Požár byl úspěšně dohašen a babička byla odvezena do nemocnice.

Další den se babička probudila a vedle její postele seděl muž. Ten muž byl hasič, který jí vynesl z hořícího baráku. „Konečně jste vzhůru“, řekl s úsměvem hasič, „chtěl jsem jen vědět, zda jste v pořádku.“ Babička Magda koukala na hasiče jako na obrázek a odvětila mu: „Vy jste můj strážný anděl, který mě zachránil.“ Hasič se usmál na babičku, rozloučil se a odešel.

Babička byla propuštěna z nemocnice, a když přišla do vesnice, tak viděla, jak na místě, kde stával její barák, stojí nový, krásný baráček. Když se zeptala lidí ve vesnici, kdo ho postavil, tak lidé odvětili, že každý z vesnice přidal ruku k dílu a pomohli i hasiči, kteří byli u zásahu.

Babička mohla v klidu a pohodě dále pomáhat lidem a dětem povídat příběh o jejím anděli strážném.

Jak jsem psala v úvodu, každý jim říká jinak. Někteří jim říkají hasiči a jiní je nazývají anděly strážnými. Můj názor je ten, že každý hasič má ryzí duši a statečné srdce. Spíše než andělem, jsou hrdinou, protože odkud jiní utíkají, tam oni spěchají.

Michaela Fialová
Terezín, Fučíkova 286
17 let, ESOZ Chomutov, 3.TPO
SDH Terezín, tel. 723 207 260

L 4